

1026 Budapest, Riadó u. 1-3.
KRID: 213396918
Telefon: (06-1) 472-8865
Ügyszám: VJ/35/2023.
Iktatószám: VJ/35-22/2023.

Betekinthető!

A Gazdasági Versenyhivatal eljáró versenytanácsa a Molnár-Bíró Ügyvédi Iroda és a Bálint, Kállai és Kende Ügyvédi Iroda (mindkettő: 1118 Budapest, Villányi út 47., eljáró képviselő: dr. MBGy ügyvéd, KRID: 18106462) által képviselt **Innovelle Pharma Kft.** (1118 Budapest, Dayka Gábor utca 3.) eljárás alá vont vállalkozással szemben fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának feltételezett megsértése miatt indult, a VJ/21/2019. számú versenyfelügyeleti eljárásban született határozat részleges hatályon kívül helyezése folytán, a Kúria Kfv.VI.37.509/2022/8. számú ítélete alapján megismételt eljárásban meghozta az alábbi

h a t á r o z a t o t .

Az eljáró versenytanács az **Innovelle Pharma Kft.-vel szemben** a VJ/21-119/2019. számú határozatban megállapított jogsértés miatt 34.650.000,- Ft, azaz harmincnégymillió-hatszázötvenezer forint összegű versenyfelügyeleti bírságot szab ki, amely összeget a kötelezett a Magyar Államkincstár 10032000-01037557-00000000 számú versenyfelügyeleti bírságszámlája javára köteles megfizetni a jelen határozat átvételét követő 30 napon belül.

Befizetéskor a közlemény rovatban feltüntetendő az eljárás alá vont neve, a versenyfelügyeleti eljárás száma, a befizetés jogcíme (versenyfelügyeleti bírság). Ha a kötelezett pénzfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, akkor az adózás rendjéről szóló törvény szerinti késedelmi pótlékkal azonos módon számított mértékű késedelmi pótlékot fizet. A bírság (és az esetleges késedelmi pótlék) meg nem fizetése esetén a Gazdasági Versenyhivatal megindítja a határozat végrehajtását.

Egyebekben az eljáró versenytanács kötelezi az eljárás alá vont vállalkozást az általa vállalt megfelelési program fejlesztésének¹ 2024. szeptember 30-ig történő bevezetésére és működtetésére, valamint annak végrehajtásának, működtetésének 2024. december 31-ig történő bemutatására és igazolására.

A határozat ellen a kézhezvételtől számított 30 napon belül közigazgatási per indítható. A keresetlevelet a Gazdasági Versenyhivatalnál kell benyújtani elektronikusan az erre rendszeresített űrlap² használatával, mely a Gazdasági Versenyhivatal honlapján érhető el. A Gazdasági Versenyhivatal a keresetet az ügy irataival együtt továbbítja a közigazgatási perre hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Fővárosi Törvényszéknek. A törvényszék eljárásában a jogi képviselet kötelező.

¹ VJ/35-20/2023.

² http://www.gvh.hu/data/cms1041089/GVH_gvh_k01_19_01.jar

Indokolás

I.

Az eljárás tárgya

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) a 2020. október 21-én kelt, VJ/21-119/2019. számú határozatában (a továbbiakban: Határozat) megállapította, hogy az Innovelle Pharma Kft. (a továbbiakban: Innovelle) 2016. október 1-jétől 2020 áprilisáig a CalciTrio® kalciumot, K2 vitamint és D3 vitamint tartalmazó étrendkiegészítő filmtabletta és pezsgőtabletta készítmény népszerűsítése során alkalmazott
 - 1) „a K2-vitamin segít, hogy a kalcium eljusson a vérből a csontokhoz és beépüljön oda”,
 - 2) „a K2-vitamin aktiválja az oszteokalcint, amely aktivált állapotban képes a kalciumot a csontszerkezetbe építeni”,
 - 3) „a K2-vitaminnak fontos szerepe van abban, hogy a kalciumot eljuttassa a vérből a csontokhoz és beépítse oda”,
 - 4) „Átütő felfedezés a K2-vitamin, mely a szervezetbe kerülő kalciumot a megfelelő helyre, a csontokba irányítja”,
 - 5) „D-vitamin segíti a kalcium felszívódását K2-vitamin pedig a beépülését” állítás esetében a második tagmondat³,
 - 6) „...K2 vitamint is tartalmaz. Ezek segítenek, hogy a kalcium hatékonyabban beépüljön a csontokba, hogy azok igazán erősek legyenek.”, valamint „kalcium mellett D és K2 vitamint is tartalmaz. Ezek együtt szükségesek ahhoz, hogy a kalcium hatékonyabban beépüljön a csontokba, hogy azok igazán erősek legyenek”,
 - 7) „(...) Ma már ahhoz, hogy a szükséges mennyiségű K2 vitaminnal lássuk el szervezetünket, naponta el kéne fogyasztanunk pl. 4 kg marhahúst, vagy 5 liter tejet, vagy 5 liter joghurtot. Mivel a mostani táplálkozási szokásokkal nehéz biztosítani a szervezetnek szükséges K2 vitamint, tanácsos ezt pótolni.”egészségre vonatkozó állításokkal tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot és ezáltal jogsértést valósított meg.
2. A GVH a fenti jogsértés megállapítása mellett az Innovelle-t 46.878.000 Ft versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte.
3. Az Innovelle keresetet nyújtott be a Határozattal szemben, amit a Fővárosi Törvényszék a 2022. április 28-án kelt, 103.K.707.820/2020/21. számú ítéletével (a továbbiakban: elsőfokú ítélet vagy Fővárosi Törvényszék ítélete) elutasított.
4. A Fővárosi Törvényszék ítéletével szemben az Innovelle felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria 2022. november 10-én kelt, Kfv.VI.37.509/2022/8. számú ítéletével (a továbbiakban: Kúriai ítélet) a Fővárosi Törvényszék 103.K.707.820/2020/21. számú ítéletét részben, a bírság kiszabásra vonatkozó részében megváltoztatta és a Határozat bírságot kiszabó rendelkezését megsemmisítette, e körben a GVH-t új eljárás lefolytatására kötelezte, egyebekben a Fővárosi Törvényszék ítéletét hatályában fenntartotta.
5. A rendes bírósági jogorvoslati eljárást követően sor került két rendkívüli jogorvoslati eljárásra is. A GVH, mint alperes jogegységi panaszt nyújtott be 2023. február 10-én⁴. Az Innovelle, mint felperes pedig alkotmányjogi panaszt nyújtott be 2023. március 3-án⁵.
6. Az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a IV/581-3/2023. számú AB végzéssel visszautasította 2023. április 19-i keltezéssel. A visszautasítás indokaként a még folyamatban levő jogegységi panaszeljárást jelölte meg, hozzátéve, hogy az eljárás lezárultával az alkotmányjogi panasz ismétetlen előterjeszhető. Az Innovelle egyebekben a jogegységi panaszeljárás lezárultával nem terjesztett elő ismételt alkotmányjogi panaszt.

³ K2-vitamin segíti a kalcium beépülését.

⁴ Lásd a VJ/21-155/2019. számú iratot

⁵ Lásd a VJ/21-160/2019. számú iratot

7. A jogegységi panasz eljárás a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának Jpe.II.60.008/2023/10. számú határozatával zárult, melyben a Kúria a jogegységi panaszt elutasította. A döntés kelte 2023. október 2., a határozat ellen jogorvoslatnak helye nincs.
8. A vizsgálat 2023. december 21-én kelt, VJ/35/2023. számú végzésével indította el a megismételt versenyfelügyeleti eljárást. A vizsgálati jelentését⁶ pedig 2024. március 13-án terjesztette a Versenytanács elé, mellyel az eljárás a Tptv. 73. § (1) bekezdése alapján versenytanácsai szakba lépett.
9. Az eljáró versenytanács 2024. március 14-én a VJ/35-5/2023. számú értesítésével a Tptv. 73. §-ának (3) bekezdése alapján a vizsgálati jelentés eljárás alá vontnak észrevételezésre történő megküldéséről döntött.
10. Az eljárás alá vont 2024. április 11-én megtette észrevételeit⁷.
11. Ezt követően az eljáró versenytanács 2024. június 10-én bocsátotta ki előzetes álláspontját⁸, amire az eljárás alá vont 2024. július 3-án tette meg az észrevételeit⁹.
12. Az eljáró versenytanács az Innovelle kérelmére 2024. július 9-én tárgyalást¹⁰ tartott.

II.

Az eljárás alá vont

13. Az Innovelle tevékenysége étrend-kiegészítő gyártása és forgalmazása nagykereskedők felé, valamint marketing tevékenység. Az Innovelle külföldi érdekeltséggel nem rendelkezik, bevételei étrend-kiegészítő termékek belföldi értékesítéséből származnak.¹¹
14. Az Innovelle 2022. és 2023. évi nettó árbevétele 498.185.000 Ft és 491.939.000,- Ft volt.¹² Az Innovelle a megalakulása óta a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: KKVtv.) 3. § szerinti kis- és középvállalkozásnak (a továbbiakban: KKV), azon belül is mikrovállalkozásnak minősül. Az Innovelle-nek nincs partner- és kapcsolódó vállalkozása¹³.

III.

Az elsőfokú és a Kúriai ítélet megállapításai a jogkövetkezmények vonatkozásában

III.1. Az elsőfokú ítélet

15. A Fővárosi Törvényszék álláspontja szerint a GVH a bírság összegének megállapításakor, a bírság maximális összegének meghatározásakor és az enyhítő, valamint súlyosító körülmények figyelembevételkor jogszerűen és okszerűen járt el¹⁴. A perben az Innovelle csatolta az EuropeDirect szolgáltatáson keresztül benyújtott információkérésére érkezett, az Európai Bizottság Egészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Főigazgatósága¹⁵ által megfogalmazott válaszokat az élelmiszerekre vonatkozó állítások használhatóságával kapcsolatban irányadó, a Bizottság által jóváhagyott, illetőleg az EFSA¹⁶ részére értékelésre benyújtott, ún. konszolidált lista kapcsolatára vonatkozóan. A Fővárosi Törvényszék ezen bizonyítékot is értékelve jutott arra a következtetésre ítéletében, hogy a jogsértés tekintetében szintén helyben hagyta a Határozatot. A felperes keresetét tehát a Fővárosi Törvényszék, mint alaptalant elutasította.

⁶ VJ/35-3/2023., VJ/35-4/2023.

⁷ VJ/35-6/2023.

⁸ VJ/35-8/2023.

⁹ VJ/35-11/2023.

¹⁰ VJ/35-12/2023.

¹¹ VJ/21-14/2019. irat 1. oldal

¹² A VJ/35-2/2023. számú adatszolgáltatás 2. számú mellékleteként benyújtott, 2022. üzleti évet záró beszámoló adatai alapján.

<https://e-beszamolo.im.gov.hu/>

¹³ VJ/35-2/2023. számú adatszolgáltatás I. pontja

¹⁴ Lásd a 103.K.707.820/2020/21. számú ítélet [44]-[47] számú bekezdéseit

¹⁵ Directorate-General for Health and Food Safety (a továbbiakban: SANTE)

¹⁶ European Food Safety Authority, Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság

16. Tekintettel azonban arra, hogy a Kúria ítélete a Fővárosi Törvényszék ítéletét a bírság kiszabására vonatkozó részében – és kizárólag ebben a részében – megváltoztatta, a Fővárosi Törvényszék ítéletének további ismertetését az eljáró versenytanács mellőzi. A Határozatnak a jogsértés megállapítására vonatkozó részeit a Kúria jogszerűnek ítélte meg, így azt helyben hagyta, és csupán a bírság kiszabásának mérlegelése és körülményei tekintetében változtatta meg a Fővárosi Törvényszék ítéletét, így a jelen ügyben a Kúria erre vonatkozó iránymutatását kell figyelembe venni.

III.2. A Kúria ítélete

17. A Kúria ítéletében megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék a jogvita elbírálásához szükséges tényállást kellő mértékben és helytállóan feltárta¹⁷. Az alkalmazandó európai uniós és hazai jogszabályi rendelkezések helytálló értelmezésével a jogsértés tekintetében jogszerű döntést hozott, ám a bírságkiszabás körében tévesen jutott arra a következtetésre, hogy nem jogszabálysértő a Határozat¹⁸.
18. A Kúria ismertette, hogy a bírságmaximum összegének meghatározására a Tpv. 78. § (1b) bekezdése nyújt iránymutatást, mely szerint a vállalkozásnak a határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének 10 százaléka jelenti a bírság felső határát. A Határozatban kiszabott bírság összege a Tpv. 78. § (1b) bekezdésben meghatározott bírságmaximumnak megfelelő mértékű volt.
19. A Kúria ismertette, hogy a Tpv. 78. § (3) bekezdésének értelmében a bírság összegét az eset összes körülményére – így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartásra, a jogsértő magatartás ismétlődő jellegére, gyakoriságára – tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát, különösen a gazdasági verseny veszélyeztettségének foka, a végső üzletfelek érdeke és sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.
20. A Kúria rögzítette, hogy a mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége tekintetében a bíróság vizsgálja, hogy a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a GVH határozatból kiolvashatóak, megállapíthatóak-e.
21. A Kúria azt is megállapította, hogy a bírság kiinduló összege tekintetében a Határozat 220-231. pontjai részletesen bemutatták a kiindulási értéket, az alapösszeget, a súlyosító és enyhítő körülményeket, valamint a korrekciós tényezőket és figyelembe lett véve a bírságmaximum is.
22. A Kúria rögzítette, hogy a mérlegelési jogkörben hozott döntés akkor jogszerű, ha a közigazgatási szerv a jogot rendeltetésszerűen gyakorolja, az egyedi ügy sajátosságait megfelelően, logikusan, a súlyukhoz igazodóan értékeli, indokolásában számot ad a mérlegelés folyamatáról, levezeti, hogy mely körülményt, milyen súllyal értékelt, melyiket milyen okból hagyta figyelmen kívül. Felülmérlegelésre csak jogszabálysértés esetén van lehetőség, ha az indokolás hiányos, okszerűtlen, logikailag ellentmondó, vagy iratellenes tényálláson alapul.
23. A Kúria előadta, hogy az egységes joggyakorlat értelmében a Bírságközlemény nem minősül jogszabálynak¹⁹, annak alkalmazása, az arra való utalás nem helyettesíti a határozatban az esetre vonatkozó mérlegelés szempontjainak, az egyes körülmények értékelésének feltárását és ismertetését. A Kúria elvi döntése²⁰ értelmében a versenyfelügyeleti bírság összegének meghatározásakor a GVH anyagi jogi mérlegelést végez, mely során különös módon be kell tartania a Tpv. 78. § (3) bekezdésében írt szempontokat és az eset összes körülményét mérlegelni kell.
24. A Kúria rögzítette, hogy a bírságkiszabásra a bírságminimum és a bírságmaximum között kerülhet sor oly módon, hogy a kiszámított bírságösszegnek az enyhítő körülmények és a csökkentő tényezők figyelembevételét is tükröznie kell. Önmagában a Bírságközlemény alkalmazásából nem következik a bírságkiszabás jogszerűsége, és a Kúria álláspontja szerint az sem elegendő a

¹⁷ Lásd a Kfv.VI.37.509/2022/8. számú ítélet [38] számú bekezdését

¹⁸ Lásd a Kfv.VI.37.509/2022/8. számú ítélet [61]-[77] számú bekezdéseit

¹⁹ A Kúria hivatkozott a Kfv.VI.37.026/2022/8. számú ítéletre

²⁰ A Kúria hivatkozott a Kfv.VI.37.785/2018/9. számú ítéletre

- jogszerűséghez, ha a határozat bemutatja, hogy az egyes bírságkiszabási szempontok milyen nyomatékkel kerültek értékelésre.
25. A Kúria Ítélete alapján a jogsértést elsősorban az adja, hogy a bírság összegének meghatározásakor olyan kiindulási érték lett alapul véve, mely alapján a kiszabott bírság minden enyhítő körülményt és csökkentő tényezőt figyelembe véve is meghaladta a Tpvt. szerinti bírságmaximumot.
26. A Kúria álláspontja szerint van arra jogszerű lehetőség, hogy egy jogsértés is megalapozhatja a maximális bírságösszeget, azonban ebben az esetben a határozatnak részletesen be kell mutatnia, hogy a bírság meghatározása során az enyhítő körülmények és bírságcsökkenő tényezők ellenére mi alapozta meg a legmagasabb mérték megállapítását. A Határozat indokolása azonban ezt az értékelést nem tartalmazza, csupán a Bírságközleményre volt figyelemmel, mely súlyosan sérti a Tpvt. bírságkiszabásra vonatkozó rendelkezéseit.
27. A Kúriai ítélet szerint a megismételt eljárásban a GVH-nak a bírság meghatározása során az eset összes körülményét mérlegelni kell, annak eredményéről részletesen számot kell adnia, különös tekintettel a Tpvt. 78. § (3) bekezdésében foglaltakra, oly módon, hogy abból a mérlegelés okszerűsége megállapítható legyen.

III.3. A rendkívüli jogorvoslatok összefoglalása

28. A rendes bírósági jogorvoslati eljárást követően került sor az I. fejezetben ismertetett két rendkívüli jogorvoslati eljárásra. Ezek közül a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának Jpe.II.60.008/2023/10. számú határozata tartalmaz a megismételt eljárás vonatkozásában releváns megállapítást, nevezetesen a [60] bekezdésben tett értékelést, amely szerint a bírságösszeg felső határa nem viszonyítási alap, nem kiindulási pont, nem azt várta a Kúria a támadott döntésében²¹, hogy az alperes szükségképpen a felső határból kiindulva csökkentse az enyhítő körülményekre figyelemmel a maximum összeget, és a csökkentett összegben állapítsa meg a kiszabott bírságot. A döntés értelmében a Kúria megfelelő indokolást várt el az alperestől, mert a Határozatban foglalt érveket elégtelennek ítélte a bírságmaximum kiszabásához, emiatt tekintette jogsértőnek a bírságkiszabásra vonatkozó határozati rendelkezést.

IV.

Eljárás alá vont álláspontja

IV.1. Az eljárás alá vont jogi álláspontja az előzetes álláspontot megelőzően

29. Az Innovelle vizsgálati jelentésre tett észrevételében²² hivatkozott a VJ/6-37/2013. számú GVH határozatra, melyben előadása szerint az eljáró versenytanács lényegében azonos személyi összetételű volt a jelen eljárással, valamint egyező tárgyú és körülményű (konszolidált listás állítás vizsgálata folyt, mely nem része közvetlenül a közösségi listának, továbbá ezen állítás „Engedélyezett” státusszal rendelkezik az adatbázisban²³, valamint ezen állítás a 432/2012/EU Rendelet mellékletében a közösségi listás állítás mellett EFSA azonosítóval szerepel) ügyben az alábbi megállapításokat tette:

„Az eljárás alá vont a csipkebogyó C-vitamin tartalmával kapcsolatos 4321-es EFSA azonosítójú állításra hivatkozott. Ezen állítás szerint a csipkebogyó gazdag C-vitamin forrás, ezáltal segíti az immunrendszer normál működésének fenntartását. Ezen állítás használatát a Bizottság engedélyezte...”

„A fentiekén túl az eljáró versenytanács megállapította, hogy az Imponáll zöldzab, zeller, zöldárpa, csalán, csipkebogyó tablettá vonatkozásában a csipkebogyó magas C-vitamin tartalmára utaló állítás a 4321-es azonosítójú EFSA állítás miatt, a csalán energetikussá tevő képességével kapcsolatos állítás alkalmazása a 3834-es azonosítójú EFSA állítás

²¹ Kfv.VI.37.509/2022/8. számú ítélet

²² VJ/35-6/2023.

²³ https://ec.europa.eu/food/safety/labelling_nutrition/claims/register/public/?event=search

miatt nem sérti sem az Éltv., sem az Fttv. rendelkezéseit, mivel a hivatkozott EFSA állítások alkalmazásának törvényi feltételei fennállnak.”

30. Álláspontja szerint a fenti GVH megállapítások helyességét a Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.050/2016/14. számú ítéletével megerősítette. Ez alapján véleménye szerint joggal feltételezhette, hogy a jelen ügyben alkalmazott hasonló konszolidált listás állítások jogszerűen alkalmazhatók, így ezt enyhítő körülményként figyelembe kell venni.
31. Továbbá, a SANTE is a 2012 EU Rendelet (6) preambulum bekezdésére hivatkozott a jelen határozatban is említett állásfoglalásában és egyértelműen kimondta, hogy a konszolidált listás állítások használhatók a kereskedelmi kommunikációban:

„a Bizottság 432/2012/EU rendeletének mellékletében az az egészségre vonatkozó állítás, miszerint „a K-vitamin hozzájárul a normál csontozat fenntartásához”, négy bejegyzést képvisel a konszolidált listáról, ezek között a 128. sz. bejegyzést is, és ezért ez használható a kereskedelmi kommunikációban [...]”.

32. Véleménye szerint tekintettel a SANTE fenti állásfoglalására az Innovelle használhat(t)ja a kereskedelmi kommunikációban azt a mondást, hogy „a K-vitamin hozzájárul a normál csontozat fenntartásához”, ez pedig egy olyan körülmény, amely kizárja, vagy legalább jelentősen csökkenti a jogsérelem súlyát és a magatartás felróhatóságát. Ennek oka, hogy a fogyasztók érdekeinek sérelme lényegében nem kimutatható és a gazdasági versenyt sem veszélyezteti egy ilyen állítás használata.
33. Előadta, hogy az alkalmazandó, a GVH elnökének és a Versenytanács elnökének 12/2017. számú, a fogyasztóvédelmi típusú ügyekben kiszabott bírság meghatározásának szempontjairól szóló közlemény (a továbbiakban: Bírságközlemény) 50. pontja alapján a GVH egyes esetekben a szankció mértékének meghatározásánál figyelembe veszi azt, hogy a jogsértés megvalósulásában külső, azaz a vállalkozás érdekkörén kívül eső tényezők is közrehatottak. A Bírságközlemény kifejezetten ilyen külső tényezőnek minősíti a szóban forgó magatartás jogsértő jellegének tisztázatlanságát.
34. Álláspontja szerint, a jelen eljárásban vizsgált jogsértő magatartás nem minősült tisztázottnak, figyelemmel arra, hogy az általa az alapeljárási Határozat meghozatalát követően beszerzett és csatolt, Európai Bizottság által kiadott tájékoztatások megállapításai, lásd fentebb idézve, ellentétesek a GVH alapeljárásban hozott jogsértés tényével kapcsolatos megállapításaival.
35. Továbbá az általa csatolt, a K-vitamin hatásával kapcsolatos - az 1924/2006/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti - egészségre vonatkozó állítások megalapozásáról szóló tanulmány ugyancsak azt támasztja alá, hogy jóhiszeműen gondolhatta magatartásának jogszerűségét.
36. A fentiek alapján az Innovelle szerint magatartásának jogsértő jellege az alapeljárásban nem volt tisztázott, jóhiszeműen és logikusan gondolhatta, hogy magatartása nem jogsértő. Ennek okán az álláspontja szerint a vizsgált magatartás szankcionálása esetén a GVH-nak enyhítő körülményként figyelembe kell vennie ezt a fejleményt is.
37. Előadta, hogy a vizsgálati jelentés 48-50. bekezdéseiben részletezett álláspont nem megalapozott, ugyanis nem kizárólag a Tpvt. szabályai alapján kell lefolytatni a megismételt eljárást. A megismételt eljárás nem az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 104. § (1) bekezdése alapján kerül hivatalból megindulásra - annak ellenére, hogy a megismételt eljárás hivatalból indult eljárásnak tekintendő - hanem a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 57. §-a alapján. A Tpvt. pedig nem tartalmaz speciális szabályokat a Kp.-hez képest, nem tekinthető lex speciálisnak a Kp. szempontjából. A megismételt eljárást ugyanis minden esetben megelőzi egy, a hatóság közigazgatási tevékenységének jogszerűségének vizsgálata tárgyában hozott bírósági ítélet, amelynek eredményeként a bíróság az alapeljárásban eljáró hatóságot újbóli eljárásra utasítja. A Tpvt. és a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) speciális ágazati jogszabályok alapján folytatott eljárások ugyanúgy a Kp. hatálya alá tartoznak (Kp. 1. § (1) bekezdése alapján), így azokra a Kp.

- megismételt eljárásra vonatkozó szabályai megfelelően alkalmazandóak és nem az Ákr., amelytől a Tpvt. eltérést biztosít.
38. Véleménye szerint a vizsgálati jelentés 50. bekezdésében foglalt érvelés több okból sem helytálló: a Kp. 36. § (1) bekezdés e) pontja alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 358. § (2) bekezdése szerint az a határozat, amely ellen nincs helye fellebbezésnek, a kihirdetésével emelkedik jogerőre; azok a határidők azonban, amelyeket a határozat jogerőre emelkedésétől kell számítani, a határozatnak a fellebbezés közzétételétől kezdődnek.
39. A Kp. 97. § (1) bekezdése alapján a határozat rendelkező részében megfogalmazott marasztaló cselekményt a jogerőre emelkedését követő napon kell teljesíteni, és a jogerőre emelkedésétől kezdve végrehajtható. A Kp. 97. § (3) bekezdése alapján a közigazgatási szervnek a jogerős határozatban megállapított, ennek hiányában a jogszabályban meghatározott határidőn belül kell a megismételt eljárást lefolytatnia vagy a közigazgatási cselekményt megvalósítania.
40. Az Innovelle álláspontja szerint a fent hivatkozott Kp. rendelkezéseket úgy kell értelmezni, hogy a megismételt eljárás lefolytatására marasztalt hatóságnak a megismételt eljárást az ítélet jogerőre emelkedését követően meg kell indítania és azt a jogszabályi határidőn belül le is kell folytatnia.
41. Ugyanakkor az Innovelle fontosnak tartotta kiemelni, hogy a Kfv.37.960/2019/10. számú bírósági határozatban a Kúria többek között leszögezte, hogy *„különbséget kell tenni a bíróság által elrendelt megismételt eljárás megindítása és ügyintézési határideje között. Az eljárás megindulásának napja a bíróság ítéletének jogerőre emelkedése.”* Így álláspontja szerint nem világos, hogy a vizsgáló milyen alapon mellőzi jogalkalmazóként a Kúria precedensértékű határozatát és az attól való eltérést nem is indokolta.
42. Az Innovelle álláspontja szerint a GVH által hivatkozott korábbi rendkívüli jogorvoslati eljárások nem akadályozták a GVH-t abban, hogy a jogerős ítéletben meghatározott megismételt eljárás lefolytatását megkezdjék. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának ugyanis az érintett egyedi ügyben esedékes végrehajtásra nincs halasztó hatálya. Ahogyan a Kúria előtti jogegységi panasz eljárás alapján is kizárólag akkor van a helye a Bszi. 41/C. § (5) bekezdése alapján a végrehajtás felfüggesztésének, ha ezt a jogegységi panasz benyújtásakor a benyújtó kifejezetten előterjeszti.
43. A GVH ugyanakkor a benyújtott jogegységi panaszban erre vonatkozóan semmilyen előadást nem tett, vagy erre irányuló kifejezett kérelmet nem terjesztett elő. Kifejezett, erre vonatkozó kérelem hiányában pedig a jogegységi panasz benyújtásának a Határozat végrehajthatóságára nincs halasztó hatálya, ugyanis a Kúria Jpe.1.60.017/2021/4. számú döntésében már rögzítette, hogy *„A jogegységi panasz eljárás olyan rendkívüli, a jogerő utáni, a jogegységet célzó sui generis eljárás, amely a jogrendszer belső koherenciájának megteremtését szolgálja, jogorvoslati eljárás ugyan, de nem a per folytatása /Jpe.1.60.005/2021/5., Jpe.1.60.011/2021/3.)”*.
44. A fentiek okán az Innovelle előadta, hogy nem tudja elfogadni a GVH azon álláspontját, hogy *„a rendkívüli jogorvoslati eljárások lehetséges kimenetelei alapjaiban befolyásolhatták volna az ügyet, nem csak a bíróság lehetséges összegét és megállapításának kereteit, hanem akár az anyagi jogi értékelési eredményét is.”*
45. Előadta, hogy a fentieket kizárólag akként tudja értelmezni, hogy a GVH azért nem kezdte meg a megismételt eljárás lefolytatását a rendkívüli jogorvoslati eljárások lefolytatásáig, hogy a megismételt eljárás egy esetleges hatályon kívül helyezés okán nehegy okafogyottá váljon, amely érv nem minősülhet megalapozottnak. Sőt, ez annak elismerése, hogy szándékosan nem kezdte meg a megismételt eljárást. Ha pedig a GVH saját döntése alapján a Kp.-vel ellentétesen kivár és az eljárási határidőt elmulasztja, az azzal jár, hogy alkalmazni kell a Kúria Jpe.1.60.019/2022/9. és 4/2023. számú jogegységi határozatait.
46. Előadta, hogy az eljárás lefolytatásának elhúzódása miatt sérülnek a versenyfelügyeleti eljárás alá vont ügyfél jogai
- a) mely jogsérelmet az eljáró hatóságnak kötelessége hivatalból mérlegelni, (lásd a Kúria Jpe.1.60.019/2022/9.; és 4/2023. számú jogegységi határozatait) továbbá
 - b) a sérelemmel arányos mértékben mérsékelni köteles a versenyfelügyeleti bíróság mértékét, vagy
 - c) különösen indokolt esetben mellőzheti annak kiszabását a 25/2020. (XII. 2.) AB határozat

1. pontjának megfelelően,²⁴

függetlenül attól, hogy a hatóság felismerte-e a rá vonatkozó határidő túllépését (4/2023 jogegységi határozat [66] bekezdés).

47. Továbbá a fentiek alapján véleménye szerint nem releváns a GVH arra vonatkozó előadása (vizsgálati jelentés 56-59 bekezdések), hogy a rendkívüli jogorvoslati eljárásokról az Innovelle is tudott, azokban félként részt vett és nyilatkozatokat tett. Az Innovelle itt újból hangsúlyozta, hogy a GVH által hivatkozott rendkívüli jogorvoslati eljárások megindítása nem bírt halasztó hatállyal az egyebekben jogerős bírósági ítélet végrehajthatóságára.
48. Rögzíteni kívánta, hogy a Kúria Kfv.II.37.814/2020. versenyügy tárgyában hozott precedensértékű határozatának indokolásának 104. bekezdése az alábbi megállapítást teszi a megismételt eljárás lefolytatásának elhúzódása kapcsán:
- „[104] [...] Az Új Bírágóközlemény jelen ügyben való alkalmazása ugyanakkor felveti annak kérdését, hogy az alperes mérlegelési tevékenységének kúriai ítélettel felállított kereteit lépheti át, azzal, hogy saját belátása szerint késlekedik a döntéshozattal, saját belátása szerint alkot új bírságolási szempontokat, s saját döntése alapján határozza meg a közlemény hatályát, s mindezzel összességében adott ügyre formázhatja bírságolási gyakorlatát annak látszatát kelteve, hogy bünteti az adott vállalkozásokat amiatt, hogy jogorvoslati jogukkal a bíróság előtt sikerrel éltek.”*
49. Az Innovelle álláspontja szerint tehát a GVH a vizsgálati jelentés 55. pontjában a fentiek okán maga ismerte el a Kúriai jogerős ítélet rendelkező részével és a Kp. 97. §-val ellentétes, egyebekben tudatos eljárási szabályszegést: *„a GVH a rendkívüli jogorvoslati eljárás lezárultát követően rövid időn belül megindította az eljárást.”*
50. Ez az állítás azonban relatív, mivel a Jpe.II.60.008/2023/10. döntés 2023. október 2-án született és az Innovelle 2023. október 24-én vette át, így a GVH még további hozzávetőleg 2 hónapot késlekedett. Véleménye szerint a GVH ezen nyilatkozatával elismerte, hogy a jogerős ítélettel felállított megismételt eljárás kereteit saját belátása szerint átlépte, azzal hogy az egyes rendkívüli jogorvoslati eljárások lezárásáig önhatalmúlag nem tette meg a szükséges eljárási cselekményeket.
51. A fentiek kapcsán az Innovelle álláspontja szerint figyelembe veendő:
- Alkotmánybíróság 30/2014. (IX. 30.) AB határozat [76] bekezdése: amelyben a testület, idézve a 9/1992. (I. 30.) AB határozatot, kiemelte, hogy *„az Alkotmánynak megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállott jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A jogerős határozatok megváltoztathatatlanságához és irányadó voltaához alapvető alkotmányos érdek fűződik. A jogbiztonság megköveteli, hogy a jogerős határozat - az eldöntött kérdés személyi és tárgyi keretei között - irányadóvá váljék mind az eljárásban résztvevőkre, mind a később eljáró bíróságra, illetőleg más hatóságra. Ha a jogerő beálltához előírt feltételek teljesültek, akkor annak hatálya a határozat tartalmi helyességétől függetlenül beáll.”*
 - BH2016.155 számú eseti döntésre, amely szerint az új eljárásra adott iránymutatást nem lehet elszakítva értelmezni az ítéletben szereplő tényállástól, és attól a jogvitától, amely a felek között az adott ügyben felmerült, valamint
 - a Kúria Kfv.II.37.251/2015/13. számú ítéletére, amely szerint a megismételt eljárásban nemcsak az új eljárás lefolytatására kötelező ítélet iránymutatását kell végrehajtani, hanem az ítélet indokolásában foglalt álláspont egészének megfelelően kell eljárni.
52. Hivatkozott arra az Innovelle, hogy a vizsgálati jelentés 30. pontjában az szerepel, hogy *„A határozatban figyelembe vett közepesen enyhítő körülmény, hogy a B/315/2016. számú bejelentéssel kapcsolatos eljárás érintette adatkérő végzés formájában a jelen eljárásban vizsgált állítások közül kettőt, és mivel ezen állításokra a hivatkozott bejelentést követően indult*

²⁴ 25/2020. (XII. 2.) AB határozat 1. pontja: *„1. Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 219. §-ának alkalmazása esetén az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből és XXIV. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy az adóhatóság az adóbírság kiszabásakor hivatalból mérlegelje a határozathozatal Időtartamát. Ha azt állapítja meg, hogy elsőfokú határozatát a törvényi határidőt túllépve, észszerőtlenül hosszú időt követően hozta meg, az adózónak okozott sérelemmel arányos mértékben mérsékelni köteles az adóbírság mértékét, vagy különösen indokolt esetben mellőzheti annak kiszabását, és e mérlegelésről számot kell adnia döntése indokolásában.”*

versenyfelügyeleti eljárás nem terjedt ki, így abban a téves feltételezésben lehetett az eljárás alá vont hogy ezen állítások nem jogsértőek. Az eljáró versenytanács a határozatban azért közepes fokú enyhítő körülményként vette ezt figyelembe, mert ez a két állítás csak a kereskedelmi kampány kis részét érintette."

53. Az Innovelle álláspontja szerint a fenti megállapítás nem helytálló, mivel az Innovelle jelen eljárásban vizsgált kommunikációjának 7 állításából 6 állítás gyakorlatilag azonos jelentéssel rendelkezett, a kollektív kereskedelmi kommunikáció összüzenete az volt, hogy a K2 vitaminnak hangsúlyos szerepe van a kalcium csontokba való beépülése körében. Ezt véleménye szerint a GVH is megállapította Határozatának 132. pontjában.
54. Ennek okán az Innovelle vitatja, hogy kizárólag két állítás tekintetében gondolhatta jóhiszeműen azt, hogy azok nem jogsértőek. A fentiek kapcsán hivatkozott az időmúlásra, mint enyhítő körülmény figyelembevételére, tekintettel arra, hogy a Határozat meghozatalát követően beszerezte az Európai Bizottság tájékoztatását, amely lényeges körülményként a magatartás jogi minősítésére is kihat. A magatartás minősítésének tisztázatlanságát álláspontja szerint, mint nagyfokú enyhítő körülményt szükséges tehát figyelembe venni.
55. A Kúria 56. BK véleményének III/10. pontjában megállapította, hogy az időmúlás enyhítő körülmény, azonban az eljárás-elhúzódság fogalma nem egyszerűen az eltelt időre koncentráll, hanem a bíróság és hatóság felelősségére, mert nekik az lenne a dolguk, hogy hatékonyan, aktívan és gördülékenyen vigyék előre az eljárást.
56. A fenti enyhítő körülmények alkalmazása az Innovelle szempontjából azért lenne indokolt, mert a szankció nem lenne arányos a szankció jogpolitikai céljaival (speciális, generális prevenció), továbbá az Fttv. és a Tptv. szerinti fogyasztók hatékony védelmével.
57. A speciális prevenció kapcsán az Innovelle hivatkozott a fenti bekezdésekben előadottakra, miszerint a magatartás jogsértő volta nem került tisztázásra álláspontja szerint, mivel az eljáró tagállami versenyhatóság megállapításai ellentétesek az európai uniós versenyhatóság (EU Bizottság) jogértelmezésével.
58. A generális prevenció kapcsán pedig előadta, hogy az esetleges szankció nem érné el az általános fogyasztói érdekek hatékony védelmében megjelölt jogpolitikai érdeket, mivel a vitatott magatartás óta jelentős időmúlás következett be.

IV.2. Az eljárás alá vont előadása és együttműködése az előzetes álláspontot követően

59. Az eljárás alá vont előzetes álláspontra tett észrevételeiben²⁵ a vizsgálati jelentésre tett észrevételében kifejtett jogi érvelését továbbra is fenntartotta, de jelezte, hogy együtt kíván működni az eljáró versenytanáccsal.
60. Erre figyelemmel az eljáró versenytanács az együttműködés kereteinek tisztázása érdekében is tárgyalást (2024. július 9.²⁶) tartott és több adatkérő végzést²⁷ bocsátott ki, amelynek eredményeképpen az Innovelle utólagos megfelelési program kiegészítését és fenntartását vállalta, valamint lemondott jogorvoslati jogáról²⁸.

V.

Jogsabályi háttér

61. Az eljáró versenytanács határozatában a Tptv. 76. § (1) bekezdésének i) pontja szerint a jogsértés megállapítása esetén arányos és a jogsértés megszüntetéséhez vagy a jogsértés hatásainak kiküszöböléséhez szükséges kötelezettséget – ideértve a magatartásra vonatkozó, vagy szerkezeti korrekciós intézkedéseket – ír elő, így különösen az ügylet jellegének megfelelő üzleti kapcsolat létrehozásától vagy további fenntartásától való indokolatlan elzárkózás esetén szerződéskötésre kötelez,

²⁵ VJ/35-11/2023.

²⁶ VJ/35-12/2023.

²⁷ VJ/35-13/2023., VJ/35-17/2023.

²⁸ VJ/35-18/2023.

- k) pontja szerint bírságot szab ki.
62. A Tpvt. 78. § (1) bekezdésének a) pontja szerint az eljáró versenytanács bírságot szabhat ki azzal szemben, aki a GVH hatáskörébe tartozó jogsértő magatartást valósít meg. Ugyanezen szakasz – jelen eljárásban alkalmazandó – (1b) bekezdése értelmében a bírság összege legfeljebb a vállalkozás, illetve azon – a határozatban azonosított – vállalkozáscsoport a határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet, amelynek a bírsággal sújtott vállalkozás a tagja.
63. A Tpvt. 78. § (2) bekezdése alapján a bírság legmagasabb összegének meghatározásakor a nettó árbevétel a határozat meghozatalát megelőző üzleti évre vonatkozó éves beszámoló vagy egyszerűsített éves beszámoló alapján kell meghatározni. Ha a vállalkozás működési ideje az adott évben egy évnél rövidebb, az adatokat éves szintre kell vetíteni. Ha a határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételéről nem áll rendelkezésre hiteles adat, az utolsó hitelesen lezárt üzleti év nettó árbevétele az irányadó. A nettó árbevétel számítására egyebekben megfelelően alkalmazni kell a 24. § (3) bekezdését és a 27. § (7) bekezdését.
64. A Tpvt. 78. § (3) bekezdése alapján a bírság összegét az eset összes körülményeire – így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására, gyakoriságára – tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a végső üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.
65. A Tpvt. 46. § (1) bekezdése értelmében a versenyfelügyeleti eljárásra a Tpvt.-ben foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni. Az Ákr. rendelkezéseit a versenyfelügyeleti eljárásban akkor kell alkalmazni, ha azt a Tpvt. kifejezetten előírja.

VI. Jogi értékelés

VI.1. Bírságkiszabás indokoltsága és az Innovelle érveinek értékelése

66. Mindenekelőtt az eljáró versenytanács megállapítja, hogy azok a tények és jogi értékelések, amelyeket a Kúria ítéletével nem érintett, az elsőfokú ítélet jogerős voltából kifolyólag jogilag rögzültek. Az eljáró versenytanács ezen megállapítását a Kúriai gyakorlat is megerősíti:

„A Ket. 109. § (4) bekezdésének rendelkezéséből az következik, hogy azon határozati megállapítások, amelyeket a felperesek a korábbi peres eljárásban nem vitattak, és így, amelyekben a bíróság nem foglalt állást, tényként rögzülnek, azokhoz az alperes a megismételt eljárásban kötve van. Az ugyanis, hogy a Kúria a mérlegelt körülmények egy részét érintő jogsértés miatt az alperesi alaphatározat bírság kiszabására vonatkozó teljes rendelkezését hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéleti megállapítással szemben nem azt jelenti, hogy az alperes a megismételt eljárásban a korábban megállapított, a felperesek által nem vitatott rendelkezésekhez ne lenne kötve. Az, hogy a Kúriai Ítélet a teljes bírságkiszabó határozati részt hatályon kívül helyezte, kizárólag abból fakad, hogy eltérő döntést a Kúria a bírság tekintetében a perjogi rendelkezések alapján nem hozhatott, valójában azonban a Kúriai Ítélet a kérelemhez kötöttség miatt az alaphatározatnak a bírság kiszabására vonatkozó részét csak a felülvizsgálati kérelmek keretei között vizsgálta és helyezte hatályon kívül. Az alperes feladata a Kúriai Ítéletet követően nem az volt, hogy egy teljesen új, korábbi határozattól, abban követett mérlegeléstől teljesen elszakadó, új mérlegelési tevékenységet folytasson le a bírság kiszabása tekintetében, hanem csupán annyi, hogy a Kúria által nem érintett, illetve a Kúria által megerősített kérdésekben a korábbival megegyezően eljárva, a Kúria által jogszabálysértőnek minősített körökben pedig a Kúriai Ítélet szerinti módon eljárva hozza meg új határozatát a bírság körében.”²⁹

²⁹ Kúria VJ/20/2017. számú versenyfelügyeleti eljárásban hozott Kfv.II.37.814/2020/12. számú ítéletének [130] bekezdése.

67. Ezen bírói gyakorlatot az eljáró versenytanács akkor is követendőnek tartja, ha jelen eljárásra nem a Ket. szabályai az irányadóak, ugyanis a Ket. 109. § (4) bekezdése megfeleltethető a Kp. 97. § (4) bekezdésének.

Ket. 109. § (4) A hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.	Kp. 97. § (4) A bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szerveket.
---	--

68. Itt jegyezendő meg, hogy maga az Innovelle is azzal érvelt, hogy „Ha a jogerő beálltához előírt feltételek teljesültek, akkor annak hatálya a határozat tartalmi helyességétől függetlenül beáll.”³⁰
69. Itt kívánja rögzíteni azt is az eljáró versenytanács, hogy ettől függetlenül a Kúria ítélete maga is rögzíti, hogy „Az alkalmazandó európai uniós és hazai jogszabályi rendelkezések helytálló értelmezésével a jogsértés tekintetében jogszerű döntést hozott, ám a bírságkiszabás körében tévesen jutott arra a következtetésre, hogy nem jogszabálysértő a Határozat³¹.” Azaz a jogsértés jogalapjának vonatkozásában, ide értve az uniós és a hazai jogszabályi rendelkezéseket, az eljáró versenytanács már nem vizsgálhatott semmit, tekintettel arra, hogy az jogerősen rögzült, amit nem csak a Kúria ítélete, hanem a jogegységi eljárás határozata is megerősít, hiszen az a Kúriai ítéletben foglaltakat megerősítette és a Kúria joggyakorlatával megegyező döntésnek találta.
70. A fentiek és a Kúria ítéletének, valamint a jogegységi eljárásban hozott döntés alapján a Kúria utasításai értelmében az eljáró versenytanácsnak kizárólag a bírságkiszabás körében kellett megismételnie az eljárást, azonban a bírságkiszabás keretében is csak azon pontban, amire a Kúria (értve itt a Kúriát, mint felülvizsgálati bíróságot és mint jogegységi bíróságot is) fentebb bemutatott iránymutatásai kiterjedtek.
71. Erre figyelemmel bármely olyan jogi újraértékelés, ami a jogalap tekintetében történik, ellentétes a jogerős bírói ítéletekkel, még abban az esetben is, ha (amint erre az eljárás alá vont hivatkozik) a jogsértés utólagos megkérdőjelezéséből az alkalmazandó jogkövetkezményekre, illetve azok mértékére akar következményeket levonni. Így ezen megállapítás vonatkozik az eljárás alá vont által hivatkozott, állítólagosan az Európai Unió Bizottságától beszerzett új információkra és a GVH korábbi joggyakorlatára történő hivatkozásra.
72. Ettől függetlenül az is megjegyzendő ezen érvek kapcsán, hogy ezeket az eljárás alá vont már az alapeljárásban, illetve az azt követő közigazgatási perben is előterjesztette, és azokat a bíróságok megvizsgálták és elutasították (res iudicata) a teljesség igénye nélkül az alábbiak szerint.
73. Az Innovelle VJ/6-37/2023-as határozatra (Viva Natura) történő hivatkozása kapcsán a Kúria kimondta jogerős ítéletében³², hogy

„A felperes által az alperesi ellenkérelemre megküldött előkészítő iratban bemutatott honlapon https://ec.europa.eu/food/safety/labelling_nutrition/claims/register/public/?event=search) található adatbázis sem igazolja, hogy ezen táblázat formájában közzétett adatbázis - amely struktúrájában a 432/2012/EU rendelet mellékletét követi - minden oszlopa, beleértve az ID számokként megjelenő EFSA azonosítót, engedélyezett („authorized”) állítást tartalmaz, amire tekintettel kétség merülhetne fel a közösségi és a konszolidált lista viszonyának értelmezését illetően.

https://www.gvh.hu/pfile/file?path=/dontesek/birosagi_dontesek/birosagi_dontesek/birosagi_dontesek_2017/Vj020_341_2017_Kuria.pdf&inline=true

³⁰ Lásd az Alkotmánybíróság 30/2014. (IX. 30.) AB határozatának [76] bekezdése: amelyben a testület, idézte a 9/1992. (I. 30.) AB határozatot

³¹ Lásd a Kfv.VI.37.509/2022/8. számú ítélet [61]-[77] számú bekezdéseit

³² Kfv.VI.37.509/2022/8. [53]-[54] pontok

A felperes által hivatkozott Viva Natura döntés szintén nem alkalmas az uniós jog téves értelmezésének alátámasztására, tekintettel arra, hogy a Viva Natura ügyben vizsgált jogsértés időszaka az átmeneti időszakra, azaz a 432/2012/EU rendelet hatályba lépése előtti időszakra esett, amikor a 432/2012/EU rendelet mellékletében foglalt állítások jegyzékének kizárólagos jellege - a fent kifejtett értelemben - még nem érvényesült.”

74. Szintén a res iudicata elve igaz az Innovelle által ismételt hivatkozott 432/2012/EU Rendelet preambuluma (6) bekezdésére, és ehhez kapcsolódóan a SANTE állásfoglalására is, hiszen a kereseti kérelme alapján³³ a felülvizsgálati bíróságok ezen érvet is megvizsgálták, és döntöttek az ez alapján előterjesztett kereseti kérelemről:

„A 432/2012/EU rendelet (11) preambulumbekzdése azt is egyértelművé teszi, hogy a konszolidált listának csak azon állításai használhatók továbbra is az 1924/2006/EK rendelet 28. cikkének (5) és (6) bekezdése szerint, amelyeket az EFSA még nem értékelt vagy a Bizottság még nem mérlegelt, és amelyek jegyzékét a Bizottság honlapján https://ec.europa.eu/food/safety/labelling_nutrition/claims/register/resources/docs/claims_pending.pdf) közzétette.”³⁴

75. Ugyancsak a res iudicata elve igaz az Innovelle 1924/2006/EK rendelet 13. cikkének (3) bekezdése kapcsán tett érvelésére, ugyanis ezt a Kúria ítéletének [43] pontja tisztázta:

„A 432/2012/EU rendelet bevezető rendelkezéseiből továbbá az is kiderül, hogy az „engedélyezett állítások” lista alapját a tagállamok által megküldött ún. nemzeti listákból összeállított konszolidált lista képezi. E konszolidált listát az EFSA értékelt, és - e konszolidált lista alapján - „több, egészségre vonatkozó állítás esetében arra a következtetésre jutott, hogy ok-okozati összefüggés állapítható meg egy adott élelmiszercsoport, élelmiszer vagy annak valamely alkotóeleme és az állított hatás között. Azon egészségre vonatkozó állításokat, amelyekre e megállapítások vonatkoznak, és amelyek megfelelnek az 1924/2006/EK rendeletben foglalt követelményeknek, engedélyezni kell az 1924/2006/EK rendelet 13. cikkének (3) bekezdése szerint, továbbá fel kell venni az egészségre vonatkozó, engedélyezett állítások listájára.” [432/2012/EU rendelet (7) preambulumbekzdés]. Ennek megfelelően a konszolidált listán belül azon állítások köre, amelyeknél a fenti ok-okozati összefüggés kimutatható, a 432/2012/EU rendelet „Az egészségre vonatkozó, engedélyezett állítások jegyzéke” című mellékletének „Állítás” elnevezésű második oszlopában szerepel, amelyhez képest a melléklet hatodik, „Az EFSA-értékelésre megküldött konszolidált listán szereplő, vonatkozó bejegyzés száma” elnevezésű oszlopában szereplő bejegyzések kiegészítő információként szolgálnak, és az ID szám nem más, mint a tagállam által megküldött és konszolidációs listára felvett állítás azonosító száma, amely ugyanakkor nem utal az engedélyezés tényére. Tehát a Bizottság által engedélyezett állítások listája a melléklet hatodik oszlopában rögzített bejegyzés számok mögötti állítások értékeléséből szűrődött ki. Mindezzel összhangban áll az Európai Bizottság Egészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Főigazgatóságának állásfoglalása, amely szerint az engedélyezett állítás akár több közösségi listás állítást is képviselhet.”

³³ Kfv.VI.37.509/2022/8 [26] „Hangsúlyozta, hogy a kommunikációjában használt 1-6. állításokat nem lehet a 1169/2011/EU rendelet 7. cikkének (1) bekezdésének b) pontjába ütköző, jogszabálysértő magatartásnak minősíteni, ugyanis az állítások egyrészt nem mutatnak túl a közösségi listás K-vitaminra vonatkozó állításon a 432/2012/EU rendelet (9) preambulumbekzdése és az EFSA K-vitaminra vonatkozó tudományos szakvéleményében leírtak alapján. Másrészt az állítások egyértelműen megfeleltethetők a közösségi listán ID 128 számmal szereplő konszolidált listás állításnak, amellyel kapcsolatosan az 432/2012/EU rendelet (6) preambulumbekzdése rögzíti, hogy egy e rendelet keretén belül megfontolásra került, egészségre vonatkozó állítás a konszolidált lista egy vagy több bekezdését is képviselheti, harmadrészt az Egészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Főigazgatóság állásfoglalása alapján a közösségi listán ID számmal szereplő konszolidált listás állítások - mint amilyen az ID 128- as is - használhatók a kereskedelmi kommunikációban. Végül utalt arra, hogy a közösségi listán ID számmal szereplő konszolidált listás állítások elfogadhatóságát az elsőfokú bíróság által hivatkozott korábbi törvényszéki gyakorlat (2.Kf.650.050/2016/14. sz. ítélet) és az annak alapját képező Viva Natura ügyben tett megállapítások is megerősítik.”

³⁴ Kfv.VI.37.509/2022/8. [45] pont

76. Továbbá az eljáró versenytanács a Fővárosi Törvényszék ítéének 19-20 pontjára is hivatkozni kíván, amely szerint: a Fővárosi Törvényszék

[19] Arra az álláspontra helyezkedett, hogy az 1169/2011/EU rendelet 7. cikk megsértése körében a közösségi listán szereplő állításoknak kizárólagos bizonyító erőt kell tulajdonítani. Az Európai Bizottság által jóváhagyott közösségi listás állítás esetén felperesnek már nincs lehetősége arra, hogy a versenyfelügyeleti eljárásban bizonyítsa az általa alkalmazott állítás megalapozottságát a konszolidált lista alapján, a közösségi listás állítás éppen azért került megalkotásra és elfogadásra, hogy azt uniós szinten elfogadottként mindenki kötelezően vegye figyelembe és alkalmazza, ne kelljen minden egyes hatósági eljárásban az adott állítás tartalmát bizonyítani. Mindezek miatt nem voltak figyelembe vehetők a felperes által csatolt szakirodalmi cikkek és egyéb bizonyítékok, amelyekkel az általa alkalmazott állítások tudományos megalapozottságát kívánta alátámasztani.

[20] Rámutatott arra, hogy közösségi lista és konszolidált lista kapcsolata tekintetében az irányadó jogi szabályozás értelmezését az irányadó bírósági döntésekre figyelemmel a fentiek szerint maga elvégezte, nem merült fel az uniós jog értelmezésének szükségessége, ezért az EUB előtt előzetes döntéshozatali eljárást nem kezdeményezett, arra a peres felek sem tettek indítványt. Az irányadó uniós szabályozás egyértelműsége okán nem bírt relevanciával a felperes által hivatkozott és csatolt, az Európai Bizottság Egészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Főigazgatóságától (SANTE) származó tájékoztatás a konszolidált listás állítások alkalmazhatóságával kapcsolatban.

VI.2. Bírságkiszabás

77. Az eljáró versenytanács a Határozat által megállapított és a Kúria által is megerősített jogsértésre, annak jellegére, súlyára, az érintett piaci szereplő gazdasági szempontból meghatározó jelentőségére, valamint a kereskedelmi gyakorlat nagyságára tekintettel fenntartotta, hogy a jelen eljárásban a Tpv. 76. § (1) bekezdésének k) pontja és a 78. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a bírság kiszabása indokolt, az egyedi és általános prevenció szempontjaira is figyelemmel, valamint arra figyelemmel, hogy a Kúriai ítélet is szükségesnek tartja a bírságkiszabást, és azt „csak” a bírságmaximum vonatkozásában látta indokoltnak a megismételt eljárásban lefolytatni.
78. A bírságösszeg megállapítása során az eljáró versenytanács a Tpv. előző fejezetben ismertetett rendelkezései mellett – figyelemmel a Kúria VJ/20/2017. számú versenyfelügyeleti eljárásban hozott Kfv.II.37.814/2020/12. számú ítéletének [96]-[115] bekezdéseire (azok közül különösen a [102] és [103] bekezdéseire) – a Határozatban is alkalmazott Bírságközleményre volt tekintettel.
79. A Tpv. 78. § (3) bekezdése értelmében a bírság összegét az eset összes körülményeire – így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására, gyakoriságára – tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a végső üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.
80. A fenti célokra figyelemmel a kiszabandó bírság összegének a meghatározása alapvetően öt, egymást követő lépésben történik. Az eljáró versenytanács először meghatározza a bírság kiinduló összegét, majd az adott ügyben figyelembe veendő, a jogsértés súlyát, hatását enyhítő és súlyosító körülmények mérlegelésével meghatározza a bírság alapösszegét. Ezt követően – amennyiben indokolt – az esetleges korrekciós tényezőkre tekintettel megváltoztatja az alapösszeget, majd figyelemmel van a vállalkozások együttműködésére, végül mérlegeli az esetleges fizetési nehézségekre tekintettel alkalmazható könnyítéseket.

81. Az eljáró versenytanács az elsőfokú ítélet által rögzítetteknek megfelelően, a bírság kiinduló összegét a Határozat 220. pontja alapján a releváns kommunikációs költségek összegében, azaz [üzleti titok] forintban állapította meg.
82. A kiinduló összeg fentiek szerinti meghatározását követően került sor az alapösszeg Bírságközlemény IV. fejezete szerinti kiszámítására, amely a jogsértés súlyát, hatását és a vállalkozás jogsértéshez való viszonyulását kifejező súlyosító és enyhítő körülmények figyelembevételére ad lehetőséget. A kis jelentőségű súlyosító körülmény a bírság kiinduló összegét 0-5% közötti mértékben, a közepes jelentőségű 5-15%-kal, míg a kiemelt jelentőségű 15-25%-kal növeli. Hasonlóképpen, a kis jelentőségű enyhítő körülmény a bírság kiinduló összegét 0-5% közötti mértékben, a közepes jelentőségű 5-15%-kal, míg a kiemelt jelentőségű 15-25%-kal csökkenti.
83. Ennek alapján az eljáró versenytanács, az elsőfokú és a Kúriai ítéletnek megfelelően a Határozatban foglaltakkal³⁵ azonos módon kiemelt súlyosító körülményként ([üzleti titok]%) értékelte a Bírságközlemény 29. pontja alapján, hogy a termék bizalmi terméknek tekinthető, és a fogyasztó még a termék elfogyasztását követően sem tud egyértelműen megbizonyosodni arról, hogy az elért eredmény minek köszönhető és hogy a terméknek egyáltalán van-e eredménye, volt-e hatása.
84. A Bírságközlemény 34. pontja alapján az eljáró versenytanács – az elsőfokú és a Kúriai ítéletnek megfelelően a Határozatban foglaltakkal azonos módon – közepesen súlyosító körülményként ([üzleti titok]%) értékelte a kereskedelmi gyakorlat intenzitását. Ezt indokolja, hogy a jogsértő gyakorlat huzamosabb ideig, több évig tartott, valamint a jogsértő kereskedelmi gyakorlat egyes elemei egymásra épültek, hiszen különösen a sajtóban megjelenő jogsértő PR cikkek egyik célja a sajtóban megjelenő direkt hirdetések megmagyarázása, kifejtése volt.
85. Az eljáró versenytanács – szintén az elsőfokú és a Kúriai ítéletnek megfelelően a Határozatban foglaltakkal azonos módon – nem értékeli enyhítő körülményként azt, hogy az eljárás alá vont már rendelkezik a kereskedelmi kommunikáció kialakítása során alkalmazandó megfelelési programmal, tekintettel arra, hogy a megfelelési program kialakítása és alkalmazása a VJ/64/2016. eljárást lezáró határozatban kötelezettségként lett előírva, tehát az eljárás alá vont nem külső hatásoktól függetlenül, saját kezdeményezéséből alakította ki a jelenleg működő megfelelési programját, ráadásul az a jelek szerint nem is szűrte ki a jelen eljárásban kifogásolt állításokat, részben azért is, mert bevezetésére a jelen ügyben vizsgált állítások kialakítását, első megjelenését követően került sor. Az előzetes megfelelési programoknál pedig a Közlemény VI.2.1. fejezetének 80. pontja alapján elvárás, hogy azok csak akkor engedjenek át jogsértő üzeneteket, ha nincs kialakult joggyakorlat a vizsgált magatartás vonatkozásában, azonban itt erről, figyelemmel az előzményi ügyre is, nem beszélhetünk. Azt is megjegyzi az eljáró versenytanács, ahogy ezt a Határozat VI.3. fejezete is tartalmazza, hogy nem bizonyított az sem, hogy a jelen eljárás tárgyát képező konkrét állításokat a külső jogi szakértő vizsgálta, mivel annak írásos nyoma nincs, erre vonatkozóan csak az az eljárás alá vonta előadás van, hogy az szóban megtörtént.
86. Az eljáró versenytanács viszont – ugyancsak az elsőfokú és a Kúriai ítéletnek megfelelően a Határozatban foglaltakkal azonos módon – közepes fokú enyhítő körülménynek ([üzleti titok]%) értékelte, hogy a B/315/2016. számú bejelentéssel kapcsolatos eljárás érintette adatkérő végzés formájában a jelen eljárásban vizsgált állítások közül kettőt, és mivel ezen állításokra a hivatkozott bejelentést követően indult versenyfelügyeleti eljárás nem terjedt ki, így abban a téves feltételezésben lehetett az Innovelle, hogy ezen állítások nem jogsértőek. Az eljáró versenytanács azért közepes fokú enyhítő körülményként vette ezt figyelembe, mert ez a két állítás csak a kereskedelmi kampány kis részét érintette. Noha az Innovelle hivatkozott arra, hogy nem csak 2, hanem 6 állítás tekintetében lehetett téves feltevésben, így ezen körülmény nagyobb nyomatékkal történő figyelembevétele indokolt, ezt az érvet az eljáró versenytanács nem tudta tekintetbe venni, mivel e kérdésben is a Határozat felülvizsgálata során eljáró bíróságok a Határozatban foglalt értékelést jogszerűnek, okszerűnek értékelték.

³⁵ Lásd Határozat 223-224. pontjait

87. Nem tudta az eljáró versenytanács enyhítő körülményként sem figyelembe venni a SANTE állásfoglalását, mivel ez az eljárás alá vont hivatkozásával ellentétben nem egy új körülmény volt, hiszen a becsatolására már a Határozat felülvizsgálatára indított közigazgatási perben sor került, így azt az eljáró bíróságok is értékelték, akként, hogy annak sem a jogsértés megállapíthatósága szempontjából nem tulajdonítottak relevanciát, sem az alkalmazandó szankció körében nem tüntették fel a megismételt eljárásban mérlegelendő körülményként.
88. A fenti súlyosító (összesen [üzleti titok]%) és enyhítő (egyszer [üzleti titok]%) körülményekre figyelemmel a bírság kiinduló összegéből ([üzleti titok] Ft) számított részeredmény [üzleti titok] Ft.
89. Ezt követően került sor a Bírságközlemény értelmében
- a jogsértés esetleges ismétlődésének,
 - a jogsértéssel elért előnynek,
 - az elrettentő hatásnak, és
 - a Tpv. 78. §-ában meghatározott bírság maximumának a figyelembe vételére.
90. Az eljáró versenytanács a Bírságközlemény 59. pontja alapján az ismétlődést jelentős súlyú bírságnövelő tényezőnek tekinti, a speciális preventív hatások érvényesülése, az ismételt versenyellenes magatartások kiküszöbölése érdekében. Ennek megfelelően a korábbi lépések alapján kiszámított bírság összegét ismétlődésenként a Bírságközlemény 59. pontja alapján legfeljebb 100%-kal emelheti.
91. A versenytanácsi gyakorlat értelmében súlyosabb szankció alkalmazandó az ismétlődő jogsértések esetén. A Közlemény 55. pontja értelmében ismétlődő jogsértésnek minősül, ha egy vállalkozás ugyanolyan vagy hasonló jogsértést tanúsít folytatólagosan vagy ismételten azt követően, hogy a GVH vagy más hatóság megállapította a Közlemény 3. pontjában hivatkozott, a fogyasztók, illetőleg az üzletfelek tisztességes tájékoztatását szabályozó jogszabályi rendelkezések megsértését.
92. Az Innovelle felelőssége jelen versenyfelügyeleti eljárást megelőzően a 2018. július 3-án meghozott, VJ/64-124/2016. számú versenytanácsi határozatban megállapításra került. Az Innovelle a határozat szerint a jelen eljárásban is vizsgált termék (CalciTrio) népszerűsítése során alkalmazott állításokkal megsértette az 1169/2011/EU rendelet 7. cikkének (1) bekezdés b) pontjában és az 1924/2006/EK rendelet 3. cikk d) pontjában foglalt követelményt, valamint az Fttv. 6. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt tényállás megvalósításával az Fttv. 3. § (1) bekezdésében rögzített tilalmat.

Döntés száma	Döntés ideje	A jogsértő magatartás	A jogsértés jogalapja	A bírság mértéke (HUF)
VJ/64-123/2016	2018. július 3.	2015. augusztus és 2016. szeptember között a CalciTrio® kalciumot, K2-vitamint és D3-vitamint tartalmazó étrend-kiegészítő készítmény népszerűsítése során alkalmazott: - a „kiváló felszívódása”, „a kalciumnak nem az erekben van a helye, hanem a csontokban”, „leghatékonyabb a természetes menakinon-7 típusú, mert nagyon jól felszívódik, 6-szor jobban, mint a szintetikus”, „a természetes MK-7 nagyon jól felszívódik (6-szor jobban, mint az MK-4)”, „A természetes nagyon jól felszívódik (6-szor jobban, mint a szintetikus)” egészségre vonatkozó hatás állításokkal tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot valósított meg,	1169/2011/EU rendelet 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja; a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 6. § (1) bekezdés b) pontja	Kötelez és meghatározása + 230.000 Ft eljárási költség

	<p>- a „40 év feletti nők kedvence” piacelsőségi állítással tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot valósított meg. Továbbá a Patika Magazin 2015. októberi, 2015. novemberi, 2016. januári, 2016. februári és 2016. márciusi számaiban megjelent hirdetések szerkesztői tartalomnak álcázott reklámnak minősültek, mivel azokkal kapcsolatban nem került egyértelműen feltüntetésre, hogy ezen kereskedelmi gyakorlatok megjelenéséért az Innovelle Pharma Kft. fizetett. Ezen jogsértő magatartásért mindkét eljárás alá vont felelősséggel tartozott.</p>	<p>és bj) alpontja; Fttv. 3. § (1) bekezdése; Fttv. melléklet 11. pont.</p>	
--	---	---	--

93. A Közlemény 55. pontja az ismételt jogsértés megállapíthatóságához a törvényi tényállás teljes azonosságát nem kívánja meg, a törvényi tényállás azonosságát azonban kiemelt (jelentősebb mértékű növelést indokoló) korrekciós tényezőként nevesíti. Jelen ügyben az azonos törvényi tényállás sérelme megállapítható a 2018. július 3-át követően közzétett kereskedelmi gyakorlat vonatkozásában, és a jelen határozat meghozataláig 10 év nem telt el a korábbi, jogsértést megállapító határozat meghozatala óta. Mindezekre tekintettel a jogsértés ismétlődő jellegét az eljáró versenytanács közepes súlyú bírságnövelő tényezőként, [üzleti titok]-ban vette figyelembe, így a bírság számított összege [üzleti titok] Ft.
94. Az eljáró versenytanács a jelen ügyben jogsértéssel elért – a bírság körében egyértelműen figyelembe vehető – előnyt nem azonosította, ugyanakkor a vállalkozás KKV-jellegére és egytermékes voltára figyelemmel a bírságösszegét e körben jelentős mértékben csökkentette a Határozat 231. pontjában szereplőkre is figyelemmel, így a bírság összege [üzleti titok] millió,- Ft.
95. A bírságösszeg utolsó lépésének meghatározásaként az eljáró versenytanács utalni kíván arra, hogy a Tptv. 78. § (1b) bekezdése alapján a bírság összege legfeljebb a vállalkozás utolsó üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet. Az Innovelle nettó értékesítési árbevétele 2023-ban 491.939.000,- Ft volt, erre figyelemmel a számított bírságösszeg nem haladja meg a bírságmaximumot. A Tptv. 78. § (3) bekezdésében felsorolt tényezőkhöz kapcsolódva itt jegyzi meg az eljáró versenytanács, hogy a fentiek szerint kalkulált bírságösszeg – az eset összes körülményét mérlegelve – a jogsértő magatartások súlyával is összhangban van.
96. Az eljáró versenytanács rögzíti továbbá, hogy a Tptv. 78. § (8) és (9) bekezdése alapján – habár az Innovelle KKV-nak minősül –, nem alkalmazható az Innovelle-lel szemben bírság kiszabása helyett figyelmeztetés, hiszen az Innovelle felelőssége a VJ/64/2016. ügyben már megállapításra került, így nem teljesül az a feltétel, mely szerint a jogsértés első esetben fordul elő.
97. Az eljárás alá vont a bírságsökkentési célú együttműködési intézkedésekre is vállalást tett, amelyeket az eljáró versenytanács a Tptv. 78. § (3) bekezdése és a Bírságközlemény VI. A vállalkozás együttműködésének figyelembevétele című részében rögzített keretek között, az alábbiak szerint mérlegelt.
98. Az eljárás alá vontnak egy korábbi (VJ/64-123/2016.) versenyfelügyeleti eljárás következtében megfelelési programot kellett bevezetnie, amelynek hatálya alatt került sor a jelen eljárás tárgyát képező jogsértés elkövetésére. Az Innovelle ezen program fejlesztésére tett indítványt jelen eljárásban³⁶, amelyet az eljáró versenytanács megvizsgált és tekintettel arra, hogy az eredeti kötelezéseként bevezetett programhoz képest többlet elemeket tartalmaz, alkalmasnak talált arra, hogy bírságsökkentő tényezőként figyelembe vegye. Itt jegyzi meg az eljáró versenytanács, hogy a Bírságközlemény 88. pontja alapján adható 5%-nál lényegesen kisebb 2,5%-os csökkentő tényezőként vette azt figyelembe, mivel a GVH gyakorlatában a meglévő programok

³⁶ VJ/35-17/2023., VJ/35-20/2023.

- továbbfejlesztése csak kivételes esetben eredményezhet maximális arányú bírságcsökkentést, ráadásul a jelen esetben egy a GVH által korábban kötelezően előírt program továbbfejlesztéséről van szó.
99. Tekintettel a felajánlott megfelelési program fejlesztésre, az eljáró versenytanács a Tpv. 76. § (1) bekezdés i) pontja alapján szükségesnek találta ezen vállalás megvalósítását, az eljárás alá vont által megadott határidővel 2024. szeptember 30-ig előadni, valamint kötelezni arra az Innovelle-t, hogy a megfelelési program fejlesztésének teljesítését és működtetését 2024. december 31-ig igazolja is.
100. Lényeges továbbá, hogy amennyiben – a Tpv. 76. § (1) bekezdés i) pontja alapján – előírt vállalás formális igazolására sor kerül, úgy a kötelezettség (tartalmi) teljesítését alapvetően abban az esetben ellenőrzi a GVH utóvizsgálat keretében hivatalból, ha a teljesítés a rendelkezésre álló adatokból (egyértelműen, kétség nélkül, a legnagyobb biztonsággal) nem állapítható meg. Az igazolás elmaradása esetén a határozati előírás akár végrehajtható is lehet a Tpv. 84/B. § (1) bekezdése alapján.
101. A fentiek felül az Innovelle élt a Bírságközlemény 88. pontjában foglalt azon együttműködési lehetőségével is, hogy a jelen határozattal szembeni jogorvoslati jogáról önként lemondott, mire tekintettel az eljáró versenytanács 15%-kal csökkentette a bírság összegét.
102. A közlemény szerint adható maximális 20%-os csökkentést azért nem adta meg az eljáró versenytanács, mert a jogorvoslati jogról való lemondásra a versenyfelügyeleti eljárás legvégső szakaszában, az előzetes álláspont kibocsátását követően került sor, így kevésbé tudott hozzájárulni az eljárás gyors és eredményes befejezéséhez.
103. A fentiek alapján az eljáró versenytanács a versenyfelügyeleti bírság összegét 34.650.000,- Ft-ban határozta meg.

VII. Eljárási kérdések

104. Az eljárás alá vont tartalmát tekintve vizsgálati kifogást terjesztett elő, ami szerint a GVH a jogerős bírói ítéletet követően túl későn indította meg a megismételt eljárást, ami miatt álláspontja szerint az eljárás lefolytatására rendelkezésre álló határidőt már túllépte, és így nem észszerű időn belül hoz döntést, illetve erre figyelemmel az eljárás elhúzódott, amit véleménye szerint enyhítő körülményként kellene figyelembe venni.
105. E körben az eljáró versenytanács az alábbiakat állapította meg.
106. A Kp. 97. § (1) bekezdése szerint amennyiben a bíróság nem ír elő kifejezett teljesítési határidőt, úgy a határozatban foglaltakat a jogerőre emelkedést követő napon kell teljesíteni. A (3) bekezdés alapján a közigazgatási szervnek a jogerős határozatban megállapított, ennek hiányában a jogszabályban meghatározott határidőn belül kell a megismételt eljárást lefolytatnia vagy a közigazgatási cselekményt megvalósítania.³⁷
107. A versenyfelügyeleti eljárás a Tpv. 67. § (1) bekezdése alapján a vizsgálatot elrendelő végzés meghozatalával hivatalból indul. A Tpv. 63. § (1) bekezdése alapján az ügyintézési határidő az eljárás megindulásának napján kezdődik. Az Fttv. 27. § (1) bekezdése és a Tpv. 63. § (2) bekezdés a) pontja alapján az ügyintézési határidő három hónap.
108. Tekintettel arra, hogy a Kúria Ítélete nem írt elő teljesítési határidőt, így a Kp. 97. § (1) bekezdése értelmében a megismételt eljárás a jogerőre emelkedés napját követően megindíthatóvá vált. Itt rögzítendő, hogy Kúriai ítélet 2023. január 11. napján került közlésre a GVH-val, így a jogerőre emelkedés napja 2023. január 11-e.

³⁷ A Kp. 97. §-hoz kapcsolódó indokolás: „A bíróság határozatában teljesítési határidőt írhat elő, ennek hiányában a törvényi határidők irányadóak a végrehajtásra. A teljesítés kikényszerítésére a végrehajtás szabályain túl a perrendtartás XXV. Fejezetének szabályait kell alkalmazni. A megismételt eljárásban a közigazgatási szerveket (mind az első-, mind a másodfokon eljáró szerveket) köti a bíróság határozata.”

109. A Kp. 97. § (3) bekezdése előírja, hogy a megismételt eljárást a jogszabályban – melyek az Fttv. és a Tpv. vonatkozó szabályai – meghatározott határidőn belül (azaz három hónapon belül, amely két alkalommal egyenként két hónappal meghosszabbítható) kell lefolytatni.
110. Mivel a Tpv. tekintendő a vonatkozó ágazati jogszabálynak, így az szabályozza a versenyfelügyeleti eljárás megindulását, mely meghatározza azt a törvényes időkeretet, amely alatt az eljárást le kell folytatni. Ezáltal határolható be a megismételt eljárásra vonatkozó teljesítési időkeret.
111. Nem megalapozott az eljárás alá vont vállalkozás azon hivatkozása sem, miszerint az Ákr. 104. § (1) bekezdésének b) pontja alapján hivatalból indulna meg a versenyfelügyeleti eljárás abban az esetben, amennyiben arra a GVH-t a bíróság kötelezte.
112. Egyrészt a Tpv. 46. § (2) bekezdésében, amely az Ákr. szabályainak mögöttes alkalmazását írja elő, ez az esetkör tételesen nem szerepel, különös tekintettel arra, hogy ezen felsorolás taxatív.
113. Másrészt a Tpv. egyértelműen kimondja, hogy a versenyfelügyeleti eljárás az eljárás megindításáról szóló végzéssel indul meg, így semmilyen körülmények között nem indulhat meg az Ákr. szabályai szerint hivatalból a bíróság kötelezése nyomán, ahhoz elengedhetetlenül szükséges jogi aktus a végzés, ismételt tekintettel arra, hogy ez az esetkör nem szerepel a Tpv. 46. § (2) bekezdésének felsorolásában.
114. Az Innovelle azon érve kapcsán, hogy az eljárás észszerűtlen idejű megjegyzi az eljáró versenytanács, hogy a jelen eljárás nem tért el a GVH utóvizsgálói eljárásainak megszokott időtartamától, másrészt az eljárás alá vont nem adta elő, hogy az általa vélt észszerűtlen idő milyen sérelmet okozott neki. Ezenkívül az is megállapítható, hogy a rendkívüli eljárások (Kúria jogegységi eljárás és AB alkotmányjogi panasz) befejezésének bevétele szükséges volt, és nem volt észszerűtlen, mert azok eredménye befolyásolta az elvégzendő értékelést, így ha a GVH nem várta volna be ezeket az ügyindítással, akkor fel kellett volna függesztenie (adott esetben akár meg is kellett volna szüntetnie) az eljárást azok miatt, ami azt eredményezte volna, hogy az eljárás időtartamát tekintve ugyanott tartana a GVH, vagy akár azt is, hogy feleslegesen folytatott volna le, kezdett volna meg egy eljárást.
115. A Tpv. XII/A. fejezete rendelkezik a Gazdasági Versenyhivatal döntésének végrehajtásáról. A Tpv. 84/A. § alapján a végrehajtásra az e fejezetben nem szabályozott kérdésekben az Ákr. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. A Tpv. 77. § (1) bekezdés d) pontja alapján a GVH utóvizsgálat keretében hivatalból ellenőrzi az eljáró versenytanács végrehajtható határozatában előírt, meghatározott cselekmény elvégzésére, meghatározott magatartás tanúsítására vagy attól való tartózkodásra vonatkozó kötelezettség teljesítését, ha az a rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg.
116. A Tpv. 84/B. § (1) bekezdése értelmében a vizsgáló az eljáró versenytanács döntésében előírt meghatározott cselekmény elvégzésére, meghatározott magatartás tanúsítására vagy attól való tartózkodásra vonatkozó kötelezettség (a továbbiakban együtt: meghatározott cselekmény) végrehajtásának elrendelésével egyidejűleg - ha a meghatározott cselekmény teljesítése más végrehajtási módon keresztül hatékonyan nem biztosítható - végrehajtási bírságot szab ki.
117. A Tpv. 84/C. §-a értelmében ha a kötelezett pénzfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, illetve az állam által előlegezett költség után a megelőlegezés időtartamára az adózás rendjéről szóló törvény szerinti késedelmi pótlékkal azonos módon számított mértékű késedelmi pótlékot fizet.
118. Az Ákr. 133. §-a értelmében a végrehajtást - ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik - a döntést hozó hatóság, másodfokú döntés esetén pedig az elsőfokú hatóság rendeli el. Az Ákr. 134. §-a értelmében a végrehajtást - ha törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben helyi önkormányzat rendelete másként nem rendelkezik - az állami adóhatóság foganatosítja.
119. A Tpv. 81/A. § szerint a jogorvoslatra a Tpv. XII. fejezetében nem szabályozott kérdésekben az Ákr. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. Az Ákr. 112. § szerint a hatóság határozata ellen önálló jogorvoslatnak van helye, a 113. § (1) bekezdése szerint a közigazgatási per kérelemre induló jogorvoslati eljárás. A 114. § (1) bekezdése szerint az ügyfél - az önálló fellebbezéssel nem támadható végzések kivételével - a véglegessé vált döntés ellen közigazgatási pert indíthat

120. A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 29. § (1) bekezdése az elektronikus kapcsolattartásra a polgári perrendtartás szabályait rendeli megfelelően alkalmazni. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 608. § (1) bekezdése szerint az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan - az E-ügyintézési tv.-ben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon - nyújthat be a bírósághoz.
121. Az E-ügyintézési tv. 9. § (1) bekezdése alapján elektronikus ügyintézésre köteles az államigazgatási szerv feladat- és hatáskörébe tartozó ügyben ügyfélként eljáró gazdálkodó szervezet és annak jogi képviselője.
122. A Kp. 39. § (6) bekezdése szerint - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a keresetlevél benyújtásának a közigazgatási cselekmény hatályosulására halasztó hatálya nincs. Ugyanakkor a Kp. 50. §-a szabályozza az azonnali jogvédelem iránti kérelmet az alábbiak szerint. Akinek jogát, jogos érdekét a közigazgatási tevékenység vagy az azzal előidézett helyzet fenntartása sérti, a közvetlenül fenyegető hátrány elhárítása, illetve a jogvitára okot adó állapot változatlan fenntartása érdekében a perre hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságtól az eljárás során bármikor azonnali jogvédelmet kérhet. Azonnali jogvédelem keretében kérhető a halasztó hatály elrendelése is. A kérelem benyújtható a keresetlevéllel együtt is. Ha nem a keresetlevéllel együtt nyújtják be, a kérelmet a bírósághoz kell benyújtani. A kérelemben részletesen meg kell jelölni azokat az indokokat, amelyek az azonnali jogvédelem szükségességét megalapozzák, és az ezek igazolására szolgáló okiratokat csatolni kell. A kérelmet megalapozó tényeket valószínűsíteni kell.
123. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 37. § (1) bekezdése szerint a bírósági eljárásért az Itv.-ben megállapított illetéket kell fizetni.
124. Az Itv. 45/A. § (2) bekezdése alapján az illeték alapjára a 39-41. §§-ban foglaltakat, az illeték mértékére a 42. §-ban foglaltakat kell alkalmazni a marasztalási perben, valamint akkor, ha az eljárás tárgya adó-, illeték-, adójellegű kötelezettséggel, társadalombiztosítási járulék- vagy vámkötelezettséggel, versenyfelügyeleti üggyel, sajtótermékkel és a panaszügyek kivételével médiaszolgáltatással, továbbá elektronikus hírközléssel vagy közbeszerzéssel kapcsolatos.
125. Az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján a közigazgatási bírósági eljárásban a felet illetékfeljegyzési jog illeti meg. Az Itv. 59. § (1) bekezdése szerint az, akit tárgyi illetékfeljegyzési jog illet meg, mentesül az illeték előzetes megfizetése alól. Ilyen esetben az illetéket, akit a bíróság erre kötelez.
126. A GVH hatáskörét a versenyfelügyeleti eljárásra az Fttv. 10. § (3) bekezdése, az Fttv. 11. § (2) bekezdés a) pontja határozza meg.
127. Az Fttv. 17. §-ának (1) bekezdése szerint az Fttv.-ben meghatározott hatóság jár el az e törvény szerinti eljárásban akkor is, ha külön törvény vagy kormányrendelet, illetve az annak végrehajtására kiadott jogszabály vagy az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezésének megsértése tekintetében külön törvény vagy kormányrendelet így rendelkezik.
128. Az Éltv. jelen megismételt eljárásban alkalmazandó 25. §-ának (3) bekezdése értelmében az 1169/2011/EU rendelet 7. cikk (1), (3) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértése esetén az eljárás lefolytatására az Fttv.-ben meghatározott hatóság jogosult.
129. A GVH illetékességét a Tptv. 45. §-a állapítja meg

Budapest, 2024. szeptember 5.

dr. Kóhalmi Attila
előadó versenytanácsstag

Váczai Nóra
versenytanácsstag

dr. Kuritár Dávid
versenytanácsstag